

Nr 299.

Av herr **Holmgren**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till sjukkasseväsendets befrämjande m. m.

I det förslag till bestämmelser angående statsbidrag åt registrerade sjukkasor, som propositionens bilaga A innehåller, stadgas i punkt 10 (p. 198) bland annat följande: »I stadgarna *må* såsom villkor för sjukhjälpens utbetalande föreskrivas, att den sjuke skall vara skyldig att söka läkare, om kassan så påfordrar, samt att underkasta sig av kassan bekostad vård och föreskrift av läkare. I stadgarna *må* ock föreskrivas, ej mindre att, om enligt läkares intyg det för sjukdomens lyckliga utgång eller för sjukdomstidens förkortande är av betydelse, att den sjuke vårdas på sjukvårdsanstalt, den sjuke skall vara skyldig underkasta sig sådan vård, för så vitt kassan kan bereda plats på en för vården lämplig anstalt, än även — — —».

Sjukkassa medgives sålunda här *rättighet* att i sina stadgar, om den så vill, införa en bestämmelse av innebörd, att den sjuke i de fall, där kassan så finner önskvärt, är skyldig att söka läkare, samt vidare rättighet att i sina stadgar intaga en bestämmelse av innebörd, att den sjuke i de fall, där läkaren finner det behöfligt, är skyldig söka vård på sjukvårdsanstalt. Det är otvivelaktigt, att i ett stort antal sjukdomsfall sjukkassorna åsamkas onödiga utgifter därigenom, att de sjuka vidtaga alldeles otillräckliga åtgärder för skötsel och botande av den sjukdom, för vilken de åtnjuta sjukhjälp. Jag har därav som läkare riklig erfarenhet. Sjuktiden blir därigenom i onödan förlängd. Det är därför mycket lämpligt, att en bestämmelse finnes av nämnda art. Men man skall icke glömma bort, att det icke endast ur sjukkassornas ekonomiska synpunkt är önskligt, att de sjuka söka läkare, resp. vårdas på sjukvårdsanstalter. Det är ännu mer ur statsnyttans synpunkt önskvärt, att de sjuka tillförsäkras den bästa möjliga vård och därigenom snarast möjligt bli återställda till hälsa och arbetsförmåga. När staten med så betydande summor skall ekonomiskt stödja sjukkasseverksamheten, så bör staten se till, att den får den största möjliga valuta för sina pengar, det vill med andra ord säga, att de användas till största möjliga nytta för de sjuka. Detta sker enligt min mening icke så länge man icke *kräver*, att den sjuke, när det för hans vederfående är behöfligt, vårdas på sjukvårdsanstalt. Enligt de av Kungl. Maj:t föreslagna bestämmelserna *tillåtes* visserligen sjukkassan att kräva detta, men den *ålägges* icke att kräva det. Enligt min mening är statsintresset av en dylik bestämmelse så starkt, att sjukkassorna borde som villkor för statsbidrag *åläggas* att i sina stadgar ha en dylik bestämmelse.

Av liknande skäl borde även staten fordra, att i sjukkassans stadgar föreskrevs skyldighet för den sjuke att söka läkare, när så av kassan begäres.

För att genomföra dessa ändringar i bestämmelserna angående statsbidrag åt registrerade sjukkassor kräves endast att på de två ifrågavarande ställena utbyta ordet *må* mot *skall*.

I samma moment 10 av förslaget till bestämmelser angående statsbidrag medges sjukkassa rätt till följande begränsning av sjukhjälpstiden: »b) att där i följd av en sjukdom ensam eller i förening med annan, som inträffat, medan i följd av den föregående väsentlig nedsättning av arbetsförmågan ännu förefanns, sjukhjälp utgått i sammanlagt tre år, vidare sjukhjälp ej utgår för nämnda sjukdomar».

Samma formulering har sjukkasselagen i sin § 15 mom. 8. I en motion med anledning av kungl. propositionen nr 113 har jag framhållit olägenheterna med denna formulering och påyrkat ett tillägg om att efter viss tids förlopp sjukhjälp ånyo skulle kunna erhållas för samma sjukdomar. Jag hänvisar till den motivering, som i sistnämnda motion utförts, och finner på samma grunder, att liknande förändring bör göras i mom. 10 av bestämmelserna angående statsbidrag åt registrerade sjukkassor.

På grund av vad sålunda anförts får jag hemställa,

att riksdagen med ändring av motsvarande delar i de av Kungl. Maj:t föreslagna bestämmelserna beslutar följande villkor för att registrerad sjukkassa må erhålla statsbidrag:

dels att i kassans stadgar skall såsom villkor för sjukhjälpens utbetalande föreskrivas, att den sjuke skall vara skyldig att söka läkare, om kassan så påfordrar, samt att underkasta sig av kassan bekostad vård och föreskrift av läkare,

dels ock att i kassans stadgar skall föreskrivas, att, om enligt läkares intyg det för sjukdomens lyckliga utgång eller för sjukdomstidens förkortande är av betydelse, att den sjuke vårdas på sjukvårdsanstalt, den sjuke skall vara skyldig underkasta sig sådan vård, för så vitt kassan kan bereda plats på en för vården lämplig anstalt,

dels slutligen att bestämmelserna angående begränsning av sjukhjälpstiden skola vara formulerade så, att sjukkassa visserligen, där i följd av en sjukdom ensam, eller i förening med annan, sjukhjälp utgått i sammanlagt tre år, må hava rätt att icke vidare utgiva sjukhjälp för nämnda sjukdomar, men att denna rätt icke skall vara till tiden obegränsad, utan att kassan skall vara skyldig att efter viss tids förlopp ånyo utgiva ersättning för samma sjukdom.

Stockholm den 19 mars 1926.

Israel F:son Holmgren.